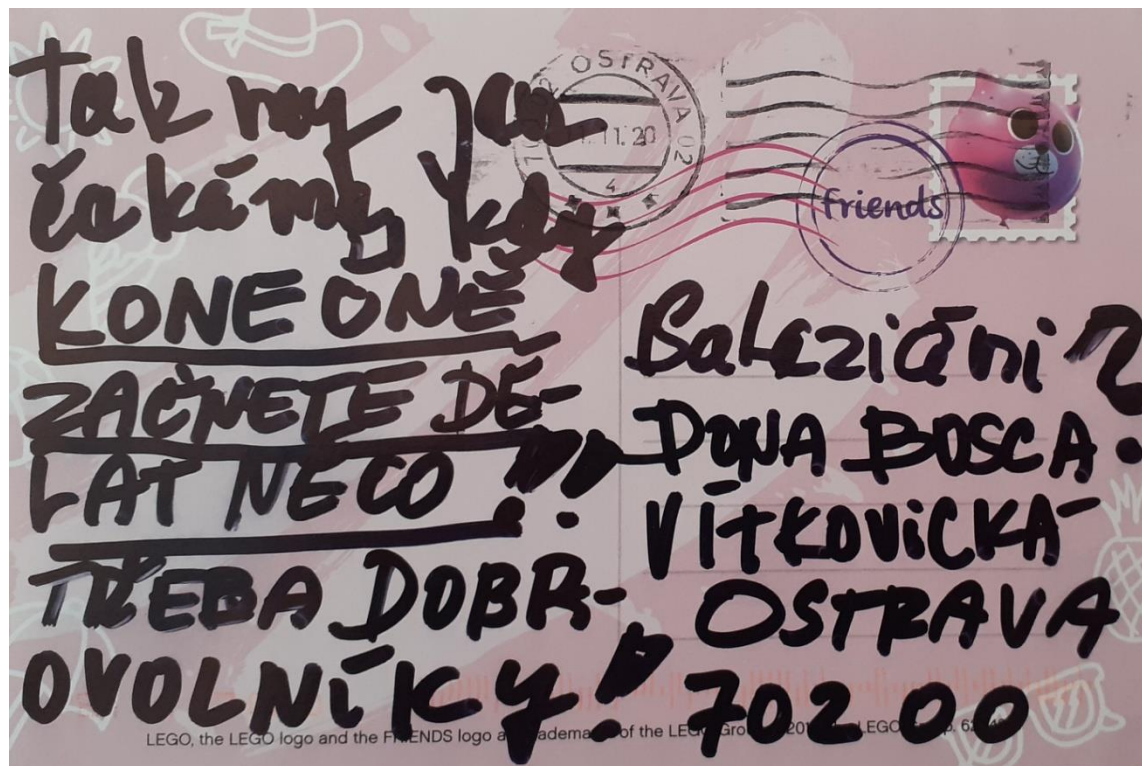

ČEMU JSEM SE LETOS NAUČIL?

34. neděle v mezidobí – Krista Krále (22.11.2020)

- Ještě počtvrté a naposled dušičkové téma
- Zprávy
- POZOR, POZOR !!!
- Pár poznámek ke slavení neděle

Přišel nám poštou zajímavý korespondák: Škoda, že se autor nepodepsal. A tak raději dál pokračuji v povzbuzování v čase zavřených kostelů. Pokud i na Vánoce bude moci jen 30 lidí, přál bych si, kdyby bohoslužby nemohly být vůbec (případnou stížnost zasílejte na JV). Třeba bychom mohli zkusit, jak František z Assisi slavil noc Božího Narození v lese, v živém betlému a za zpěvu vánočního evangelia – žádná nouze, nýbrž obrovská šance – nic pro pacholátka.

Ještě počtvrté a naposled dušičkové téma

Modlíme se „za duše v očistci“. Co je ten očistec? – Čistírna? Co se tam dělá? – Umejvá od špíny? A co to znamená, že je člověk čistý? – Nějaký model chování? Ne. Čistý člověk je ten, kdo vidí celek, bez filtru, nezátíženě, kdo spojuje dohromady. Jediným zcela čistým je proto Bůh. Nečistota je dílčí vidění, vydělování toho, co by vyděleno být nemělo, vytváření lží o sobě a o druhých. Pro někoho je očistec mučením lajdáka „po škole“ a opisováním Desatera za trest. – Nevím, zda tohle někoho vyladí na úroveň nebešťanů. To já se raději hlásím na užitečnější doučování pod vedením zkušenějšího patrona – světce nebo prarodičů... Bůh nás očišťuje. Jak? – Nikoli tím, že by nás spaloval v jakýchsi plamenech, ale tím, že do nás nahlíží. „Blažené patření“ se nejspíše děje tak, že Bůh vhlíží do nás, namísto abychom se my dívali na Boha. Když jsem sledoval udílení cen Paměti národa, na závěr jsem se cítil, že i já jsem trochu čistší. A to jsem celou dobu seděl v křesle. Právě tak jako čistý člověk očišťuje druhé tím, že se k nim zvláštním způsobem vztahuje, že v nich vyvolává dobro, které v nich spatruje, právě tak i Bůh pročišťuje nás. Bůh nás činí čistými tím, že na nás shlíží. Čistota je dána Tím, který nás vidí čistě. Jak se tedy staneš čistým člověkem? – Tím, že někomu

dovolíš spatřovat a milovat v sobě pravdu, že mu dovolíš vidět v sobě vše. Často mě napadá, zeptat se táty, jaké to Tam je, jaký je On, jaký na něj zanechal dojem a jestli se Jím nechal učarovat, uchvátit. Přes všechno to, jak jsme se znali. Rád bych jednou také. Když tak po smrti blízkého známe celý obraz, jsou lidé vždy v určité míře hodni lásky a oni sami získávají znovu čistotu. Hledí čistýma očima Božíma, kde vše je transparentní, vše je pochopeno a odpuštěno. A tak říkám: Tati, „*spočinutí v Boží náruči-lásce dej ti Pán a světlo věčné ať ti svítí pro život v Kristově pokoji. Amen.*“ S koncem liturgického roku jsem se rád modlíval i mešní texty „za šťastnou hodinku smrti“. Nedělalo mi problém pamatovat na zadní kolečka. Musel jsem. Byla by ale škoda dát přednost strachu a úzkosti z trestajícího Pánaboha. Kdybych však poctivě žil svůj život, mohl bych klidně bez všech těch berliček dohrát rozehranou šachovou partii podobně jako Filip Neri.

Zprávy

V neděli uplynulo 350 let od smrti Jana Ámose Komenského. Když teď dokončujeme knihovnu, připomínám si jeho slova: „*Nemilovat knihy znamená nemilovat moudrost. Nemilovat moudrost však znamená stávat se hlupákem.*“ Dnes by jej trápilo, kdyby slyšel, že posledním cílem našeho vzdělávacího systému je konkurenceschopnost. Lidstvo se dnes chová, jako by nebylo součástí sítě života na planetě. Obrátili jsme se proti organismu, který nás porodil a vyživil, který nám poskytuje potravu, vodu a vzduch, abychom se udrželi naživu. Jinými slovy, chováme se jako vir, jako rakovina Matky Země. Rozbili jsme celistvost, která nás udržuje naživu, a nyní jsme svědky důsledků. Komenského koncept celistvosti nám uniká. Byl člověkem míru. Ano, hebrejský šalom je celistvost, harmonie.

Shlédli jsme film Havel. Rovnal jsem si páteř a zvedal hlavu. Už to bude 9 let, co zemřel. Jsme za něj rádi a na něj hrdí. „*To, co nazýváme svědomím, je na nás naprosto nezávislé. Není to naše konstrukce. Ale přesto je neoddělitelnou součástí nás všech. Na svědomí je nejzajímavější, že ho nosíme stále s sebou. Nemůžeme se ho zbavit, ať se nám to líbí nebo ne.*“ (Prof. Dr. Jan Patočka, DrSc., dr. h. c., snad nejvýznamnější český filosof 20. stol.)

V úterý byl Den boje za svobodu a demokracii – úsilí studentů čelit totalitě nacistické i komunistické. Americký státník a spisovatel Benjamin Franklin (1706-1790) řekl: „*Ti, kteří by se vzdali základní svobody, aby získali trochu dočasné bezpečnosti, si nezaslouží ani svobodu, ani bezpečnost.*“ Děkujeme za svobodu, za tu hřivnu-talent z nejvzácnějších, který nás činí podobnými obrazu našeho Tvůrce. K tomu ještě [svědectví Tomáše Halíka o „ženě statečné“ Růženě Vackové.](#)

Večer jsme se modlili růženec o hodinu dřív, abychom mohli sledovat udílení cen Paměti národa statečným lidem, kteří tváří v tvář totalitě prokázali, že čest, svoboda a lidská důstojnost nejsou prázdná slova, kteří se zachovali ve zlomový okamžik svého života statečně a inspirativně. Děkujeme letošním 5 statečným, děkujeme organizaci [Post Bellum](#) za jejich mravenčí práci, děkujeme Martinu Veselovskému za jeho průvodcovství večerem – aby [Paměť národa](#) nevyhasla. Dobrá příprava na 34. neděli v mezidobí – slavnost Krista Krále.

Laďa Nádvorník v Ostravě četl knihu Důstojnost v rozdílnosti. Její autor, rabín Jonathan Sacks, letos 7. listopadu zemřel. Kdo by jej chtěl trochu poznat, doporučuji na Christnetu: „[Jednota v nebi vytváří rozmanitost na zemi](#)“ Při sledování situace v Náhorním Karabachu si připomínám jeho slova: „*Dokud nebudou velká náboženství nejen tolerovat rozmanitost lidského stavu, ale vidět i její pozitivní hodnotu, budou existovat války a počet jejich obětí na životech i nadále poroste.*“ Dnešního nedělního „kázání“ ať se ujme jednou ze svých přednášek pro [TED talk](#).

POZOR, POZOR !!!

Paradoxně v tyto dny opět jde o svobodu naší země i nás. Bezpečnostní experti našeho státu varují před riziky současného plánu na rozšíření Dukovan. Proto také proruský a pročínský prezident Zeman živočišně nesnáší šéfa BIS Koudelku.

Podobně jsme jistě zaregistrovali pokračování likvidace veřejnoprávních medií (zvl. ČT) Radou ČT, mj. paní Lipovskou a psychiatrem-knězem Jaroslavem Kašparů, kteří jsou nominanty České biskupské konference. Rada ČT odvolala Dozorčí komisi, předseda i místopředseda Rady ČT odstoupili ([Kühn: vypadá to, že se Rada ČT chystá na odvolání Dvořáka](#)).

- ▶ Senát označuje odvolání Dozorčí komise za nezákonné a naopak navrhuje odvolání těch členů Rady, kteří se toho dopustili ([zde](#)),
 - ▶ předsedu ČBK už vyzvali poslanci Schwarzenberg a Kalousek, aby své nominanty odvolal ([zde](#))
 - ▶ a významné osobnosti vyzvaly Babiše a jeho vládu, aby se zasadili o nezávislost ČT ([zde](#)), mj. i biskup Václav Malý.
- O křehkou demokracii musíme všichni denně pečovat. A pravděpodobně to bude od nás vyžadovat víc, než jen dopisy.

Pár poznámek ke slavení neděle

Že už se nebojíte po skvělé bohoslužbě online s Pastoral Brothers před týdnem pokusit se sami o Domáci nedělní slavnost (podle brožurky Václava Vacka: <https://www.boscostrava.cz/rodinny-nedelni-ritual/>)? Navštívili jsme jednu zahradnickou rodinu: trochu jsme si nechali vyprávět, jak slavili doma s dětmi, jak lámali chléb a pili víno. Pojdme to přeci jen zkusit. Pravděpodobně poslední možnost, než budeme „muset“ zpátky do kostela na značky (smích). Je potřeba si ji trochu předem připravit a přizpůsobit okolnostem. Možná že 2. [čas „prázdných kostelů“](#) byla také hřivna-talent. Nezakopeme ji?

Co kdybychom dnes zkusili postavit vedle sebe Boží slovo této neděle (Mt 25,31-46) a oněch 5 zviditelněných příkladů z dnešní doby: [Ceny paměti národa 2020](#). Národní divadlo se nepochybně na hodinu stalo svatostánkem s online bohoslužbou, ve které je místo pro poselství (evangelium) i díkyvdání (eucharistie): „*Já jsem neudělala nic mimořádného. Já jsem celý léta mlčela o všem, co jsem prožila. Ale když jsem pak zjistila, jak narůstá množství neonacistů, když jsem slyšela jejich křik „Židi do plynu“, tak jsem se rozhodla promluvit. Já osobně věřím, že se nebude ten Terezín opakovat, ale vyloučit se to nedá. A co proti tomu dělat? Prostě přemejšlet o faktech a ne o tom, co ty největší propagandisti se snažej do lidí nacpat.*“ (Jarmila Weinbergerová, skautka, v 21 letech 323km pochod smrti v únoru 1945 po 3 letech v pracovních lágrech) Paní Květoslava Bartoňová se ve svých 18 letech ujala 45 dětí ze zemljanek z Údolí smrti na Dukle. Během 2 měsíců jim zajistila v Olomouci roční pobyt a školní docházku. Komunisté pak rodině jejího manžela znárodnili všechnu půdu a tetu zavřeli do vězení. My, dospělí na svobodě, váháme a neujali jsme se ani 40 dětí ze Sýrie. Nicholas Winton zachránil 669 dětí. Řekl, že největšími hrdiny byly rodiče těchto dětí. Svěřili byste vy své děti neznámému člověku? Židé říkají: „*Ten, kdo zachránil jednoho člověka, zachránil celý svět.*“

Dnes je také památka sv. Cecilie, patronky všech muzikantů. A tak končím se Spirituál kvintetem: [Do ráje nevede most](#). *Za tu bájnou řeku odnesou vás křídla za slovičko vděku, za mističku jídla. Do ráje nevede most, ale mějte trpělivost. Tahle cestovka je otevřená non stop a křídla je dost. – Jsou však jiná místa, kde jedna věc je jistá: nemusíte mávat perutí. Tam se dostanete dřív, než sami chcete, šlápnete vedle a už se povežete. Z bláta do louže příjemně to klouže, nikdo vás lítat nenutí. Stačí chybný krok a už to prostě jede, vrátit se zpátky to každý nedovede,*

neboť do ráje nevede most... – V rámci svých kvalit můžete si balit, co je nutné, co je nezbytné. Co se zlatem platí, málo štěstí dá ti, někdy malé pohlazení s úroky se vrátí. Na světě se střídá bohatství a bída, kdo chce všechno, často klopýtne. Stačí chybný krok a už to prostě jede, vrátit se zpátky to každý nedovede, neboť do ráje nevede most...

Slavíme Slavnost Krista Krále. Bůh nám ukazuje, že jsme z Jeho – královského rodu. Jako máme pracovní porady v zaměstnání nebo před přípravou nějaké pracnější akce nebo oslavy, tak podobně se v rodině připravujeme na slavení velkých svátků nebo významných rodinných událostí. Při setkáních „chlapů“ pracujeme ve skupinkách po osmi. Muži spolu stráví několik dnů nasloucháním, otevírají se navzájem, hledají další duchovní cesty, něco spolu prožijí. Někdy ve skupince postupně každému chlapovi říkáme, čím nás obohatil, co na něm vidíme pěkného... Navrhuji uspořádat TUTO NEDELI RODINNÉ SETKÁNÍ podobným způsobem: Nejprve manžel řekne manželce jakým bohatstvím je pro něj a pro rodinu, čím vším slouží členům rodiny a poděkuje jí. „*Chválou ženy statečné*“ (z minulé neděle) židovský manžel každou sobotu děkuje Bohu za svou manželku. Kolikrát to do zlaté svatby manželka slyší? Psychologové říkají: „*Manžel by měl 30x denně různými způsoby projevit pozornost své manželce, aby slyšela, že ji má muž rád, že se mu líbí.*“ A manželka má stejně chválit manžela. Čech namítne: „*30x ? – To je moc.*“ Žid odpoví: „*30x ? – To nic není.*“ Je zvyklý si víc jak stokrát denně všimnout, jak je bohatý obdarováním od Hospodina. Pak pokračují děti. Děkují mamince a tátovi za konkrétní péči. Pak postupně každému dítěti řekneme, jakým bohatstvím pro nás je a čím přispívá rodině. Tím vším si znovu uvědomíme, co to znamená být obrazem Božím pro druhé. Boží království se vytváří službou druhým. Nakonec rodinného setkání můžeme třeba připojit slova každodenní ranní modlitby židů: „*Otče náš, Milosrdný, který prokazuješ milosrdenství, smiluj se nad námi a vlož do našich srdcí porozumění a umění naslouchat, učit se a vyučovat, strážit a konat a láskou (tj. dobrovolně) naplnit všechna slova Tvého Učení.*“ Celý týden se pak můžeme hrát bohatstvím, které ve svých nejbližších máme. S tímto pokladem můžeme vstoupit do Adventu. Na 1. adventní neděli si uděláme rodinnou poradou s prosbou, aby nám druzí poradili jednu věc, kterou v rodinném soužití máme změnit.

Mějte se dobře. Ostravští salesiáni.